

Näkökulma pohjoiseen

Tämä Maankäyttö on jo perinteiseen tapaan Maanmittauspäivien teemanumero, johon on koottu normaalin aineiston lisäksi kaikki tällä kertaa Oulussa 25.–26. maaliskuuta järjestettävillä Maanmittauspäivillä pidettävät esitykset. Oulun Maanmittauspäivät ovat järjestyksessä jo toiset peräkkäin Pohjois-Suomessa järjestettävät. Pakka-set eivät ole ainakaan järjestämisen intoa vähentäneet. Päivät ovat jälleen jo etukäteen arvioiden huolella ja ammattitaidolla suunnitellut ja organisoidut.

Pohjoisen vetovoimasta kertoo se, että Ouluun on ennakoilmoittautumisten perusteella tulossa yli 1 000 maanmittaria. Määrä kertoo päivien peruskonseptin kantavuudesta näinä muutosten aikoina, jolloin pelkästään vanhoilla perinteillä ei enää pärjätä.

Oman lisävärinsä Maanmittauspäiville – ja tähän lehteenkin – tuovat eurooppalaiset vieraat. Euroopan maanmittarijärjestö CLGE pitää oman yleiskokouksensa Oulussa samaan aikaan vuotuisen kongressimme kanssa. Se tuo paikalle edustajia yli 20 maasta ja tarjoaa ulkomaisille vieraille varmasti mielenkiintoisen vertailunäkökulman eri maiden kokoustraditioihin. Se antaa myös näyttelyn ja kontaktien kautta mahdollisuuden suomalaisen maanmittausalan osaamisen markkinointiin.

Maankäytön tässä numerossa on useampiakin juttuja, jotka sivuavat maanmittausalan koulutusta. Kuluva vuosi on nykyisen MAKLI:n eli aiemman Maanmittausteknikoiden liiton 40-vuotisjuhlavuosi. Se antaa hyvän syyn tarkastella maanmittausalan kehitystä eri vuosikymmenillä teknikkonäkökulmasta.

Koulutustason yleinen nostamistarve oli esillä niin teknikkokoulutuksen käyn-

nistyessä kuin siirryttäessä ammattikorkeakoulutasoiseen koulutukseen. Se on keskeinen kysymys myös keskusteltaessa Teknillisen korkeakoulun maanmittausopetuksen tulevaisuudesta. Professori **Kauko Viitanen** arvioi laajahkosti TTK:n nykyistä sisäänottojärjestelmää erityisesti kiinteistöpuolen tulevaisuuden kannalta.

Pysyvänä ongelmana niin meillä kuin monessa muussakin maassa on, miten houkutella alasta kiinnostuneita uusia opiskelijoita. Olisiko uudella markkina- lähtöisellä lähestymistavalla onnistumisen edellytyksiä? Tanskassa sikäläisen maanmittausinsinöörien liiton DdL:n, Aalborgin yliopiston ja alan yritysten vuosi sitten yhdessä toteuttama mainos- ja julkisuuskampanja kaksinkertaisti alan opiskelijamäärän. Jälkiseurauksena oli, että työvoimapulaa kokevassa maassa alan yritykset halusivat uusia kampanjan tänä vuonna, vaikka alun perin tavoitteena oli markkinointi-isku 2–3 vuoden välein. Millaiset keinot ja yhteistyö saivat aikaan samanlaisen tuloksen Suomessa?

Keskustelu alan tulevista työmahdollisuuksista on ollut usein varsin konservatiivista ja vanhojen asemien puolustamista. Kokemusten perusteella näyttää kuitenkin siltä, että hyvä peruskoulutus – yksittäisistä kurseista riippumatta – avaa hyvälle tyypeille työtilaisuuksia. Tällaisia tilaisuuksia on löytynyt niin paikkatietopuolelta, ohjelmoinnista, kiinteistömanagementista kuin suunnittelustakin. Mitkä ovat uuden vuosituhannen kiinnostavat alueet?

Aivan lähiajan haasteen maanmittareille ja muillekin ammattiryhmille muodostavat uuden maankäyttö- ja rakennuslain vaatimukset. Eduskunnan nyt hyväksyttyä lain on kiireinen valmistelu mm. kiinteistörekisterien kehittämiseksi toden-

teolla alkanut. Se on teknisesti vaativa tehtävä, johon on niin valtion kuin kuntienkin puolella panostettava riittävästi. Vuosi 2000 -syndrooma on maanmittausalalla muutakin kuin kalenteriongelma.

Kaavojen toteuttamiseen liittyvät uudistukset jätettiin tietoisesti maankäyttö- ja rakennuslain ulkopuolelle. Vaalien jälkeen keskustelu toteuttamiskeinoista, kustannusten jakoperusteiden modernisoinnista ja muihin kaavojen toteuttamista nopeuttavista keinoista on herätettävä uudelleen. Mutta löytyykö maanmittareilta vastauksia näihin kysymyksiin, kun ne tullaan esittämään? Vertailevaa tutkimusta eri maiden käytännöistä on olemassa. Nyt olisi aika kehittää ja valita Suomeen parhaiten sopiva keinovalikoima.

Tapaamisiin Oulussa.

MARKKU VILLIKKA
päätoimittaja